

ययातिमिति ॥ १ ॥ प्राज्यदक्षिणैः बहुदक्षिणैः ॥ २ ॥ अब्राह्मणानां ब्राह्मणद्वेषिणां म्लेच्छानामितियावत् परिसंख्याय अपहृत्य ॥ ३ ॥ ४ ॥ चतुर्भ्यः ऋत्विभ्यः प्राचीदिग्घेतुदक्षिणाध्वर्योरित्यादि  
नारद उवाच ययातिना द्रुपं चैव मृतं संजयशुश्रुम ॥ राजसूयशतैरिष्ट्वासोश्वमेधशतेन च ॥ १ ॥ पुंडरीकसहस्रेण वाजपेयशतैस्तथा ॥ अतिरात्रसहस्रेण  
चातुर्मास्यश्चैकामतः ॥ अग्निष्टोमैश्च विविधैः सत्रैश्च प्राज्यदक्षिणैः ॥ २ ॥ अब्राह्मणानां यद्वित्तं पृथिव्यामस्ति किंचन ॥ तत्सर्वं परिसंख्याय ततो ब्राह्मणसात्क  
रोत् ॥ ३ ॥ सरस्वतीपुण्यतमानदीनां तथा समुद्राः सरितः साद्रयश्च ॥ ईजानाय पुण्यतमा यराज्ञे घृतं पयो दुदुहुर्नाहुषाय ॥ ४ ॥ व्यूढे देवा सुरेयुर्देवत्वादेव सहायतां ॥  
चतुर्धा व्यभजत्सर्वां चतुर्भ्यः पृथिवीमिमां ॥ ५ ॥ यज्ञैर्नानाविधैरिष्ट्वा प्रजामुत्पाद्य चोत्तमां ॥ देवयान्यां चोशनस्यां शर्मिष्ठायां च धर्मतः ॥ ६ ॥ देवारण्येषु सर्वे  
पुविजहारामरोपमः ॥ आत्मनः कामचारेण द्वितीय इव वासवः ॥ ७ ॥ यदानाभ्यगमच्छांतिकामानां सर्ववेदवित् ॥ ततो गाथामिमां गीत्वा सदारः प्राविशद्वनं ॥  
८ ॥ यत्पृथिव्यां ब्रीहियवं हिरण्यं पशवः स्त्रियः ॥ नालमेकस्य तत्सर्वमिति मत्वा शमं ब्रजेत् ॥ ९ ॥ एवं कामान्परित्यज्य ययातिर्धृतिमेत्य च ॥ पूरं राज्ये प्रतिष्ठाप्य  
प्रयातो वनमीश्वरः ॥ १० ॥ स चेन्ममारं संजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मा पुत्रमनुत्प्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् ॥ ११ ॥  
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ नारद उवाच नाभागमं वरीषं च मृतं संजयशु  
श्रुम ॥ यः सहस्रं सहस्राणां राज्ञां चैकस्त्वयो धयत् ॥ १ ॥ जिगीषमाणाः संग्रामे समं ताद्वैरिणोभ्ययुः ॥ अस्त्रयुद्धविदो घोराः सृजंतश्चाशिवागिरः ॥ २ ॥ बलला  
घवशिक्षाभिस्तेषां सोऽस्त्रबलेन च ॥ छत्रायुधध्वज रथांश्छित्वा प्रासान्गतव्यथः ॥ ३ ॥ त एनं मुक्तसन्नाहाः प्रार्थयन् जीवितैषिणः ॥ शरण्यमीयुः शरणं तवास्म  
इति वादिनः ॥ ४ ॥ स तु तान् वशगान् कृत्वा जित्वा चेमां वसुंधरां ॥ ईजे यज्ञशतैरिष्टैर्यथाशास्त्रं तथा नघ ॥ ५ ॥ बुभुजुः सर्वसंपन्नमन्नमन्येजनाः सदा ॥ तस्मि  
न्यज्ञेतु विप्रेन्द्राः संतप्ताः परमार्चिताः ॥ ६ ॥ मोदकान्पूरिकापूपान् स्वादुपूर्णान् च शङ्कुलीः ॥ करं भान्पृथुमृद्धीका अन्नानि सुकृतानि च ॥ ७ ॥ सूपान्मैरेयकापूपा  
नूरागखांडवपानकान् ॥ मृष्टान्नानि सुयुक्तानि मृदूनि सुरभीणि च ॥ ८ ॥ घृतं मधुपयस्तोयं दधीनिरसवति च ॥ फलं मूलं च सुस्वादु द्विजास्तत्रोपभुंजते ॥ ९ ॥  
मादनीयानि पापानि विदित्वा चात्मनः सुखं ॥ अपि बन्त यथाकामं पानपाणीतवादि तैः ॥ १० ॥

कायां त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥

॥ ७ ॥

नाभागमिति ॥ १ ॥

२ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

मादनीयानि मदकराणि सुरादीनि पापानि पापहेतूनीति ज्ञात्वा पिसुखलिप्तवः पिबन्तीत्यर्थः ॥ १० ॥

श्रुतेः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

इति द्रोणपर्वणि षोडशराजकीये त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥